

Világ proletárjai egyesüljete!

Viharsarok Népe

AZ MDP BÉKÉSMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

1953 JANUÁR 1. CSÜTÖRTÖK

Ara 50 fillér

IX. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM

EGY ESZTENDŐ MÉRLEGE

Kilencedik szabad új esztendő köszönt dolgozó népünkre. Nyolc évi, hogy a dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadította hazánkat a fehériszaga járnai alól és a dolgozó nép számára megteremtette azt a lehetőséget, hogy saját kezébe vegye sorsának irányítását. A szovjet nép adta lehetőséget felhasználva, a párt vezetésével és irányításával fokozatosan valósított meg a magunk társadalmi rendjét. Felszabadítottuk a kapitalista társadalmi rendszer átkos völgéjét: a munkanélküliséget, megszűnt a szörnyű létbizonytalanság.

A múlt társadalmi rendszerben is egy köszöntötték egymást az emberek újévkor: boldog újévet kívánok. De a felszabadulás előtt az új év a dolgozóknak a még nagyobb elnyomást, a mérhetetlen szegénységet és létbizonytalanságot jelentette. A felszabadulás óta minden újabb esztendő közelebb visz bennünket nagyító holnapokhoz: a szocializmus és egyre hatalmasabb méretekben bontakozik ki a dolgozó nép alkotó erője. Ezt bizonyították azok a hatalmas építkezések, amelyek Sztálinvárosban, Inotán, vagy a budapesti Póldánál Gyorsvasút építésénél folyamatban vannak. Ilyen hatalmas építkezéseket csak felszabadult nép képes alkotni, olyan nép, amelyel a kommunista pártja vezet, amely a szovjet nép útját követi.

Mind hatalmasabb eredményeket értek el megyénk fejlődésében is. Ezek kilenc esztendővel az újabb három község kapott villanyt, 341 új lakás épült megyénkben. Felépült a sarkadi Kendergyár, Orosháza új gimnázium épül. A megye 16 iskolai tanulójának száma 1951-ben 4110 volt s 1952-ben már 5049. A dolgozók iskolájában 1720 dolgozó tanul esti tanfolyamokon. A kultúra áldása a dolgozó népe lett megyénkben is. De lényegesen emelkedett megyénk dolgozóinak életszínvonala is, amit szemléltetnek a bizonyítványok az alábbi számok: például pamutáruból 1950-hez viszonyítva 1951-ben 17 százalékkal, 1952-ben 45 százalékkal a vásárlás. Vagy kerékpárból például az elmúlt évben a dolgozók 1162-vel vásároltak többet, mint 1951-ben. Ezek a számok azt mutatják, hogy napról-napra javul dolgozó népünk életszínvonala, amit további jó munkánkkal szakadatlanul fokoznunk kell és fokozzuk is mert dolgozó népünk megérte a párt szavát, hogy a termelés fokozásával saját, egyéni jólétét is biztosítja. Hogy a dolgozók megértik ennek jelentőségét, bizonyítják azok az eredmények, melyeket üzemeinkben értünk el a tervteljesítés során. Például országos jellegű üzemünk — mint a békésesabai Tégelgyár, gyulai Harisnyagyár — zömében teljesítették, illetve túlteljesítették évi tervüket, ezzel is hozzájárulva dolgozó népünk életszínvonalának további emeléséhez, béke- megvédéséhez. De vannak

olyan üzemek, amelyek lemaradtak a tervteljesítésben, ahol nem harcoltak következetesen a tervteljesítésért, egész népünk nagyszóru ügyéért. Például a helyiipari üzemek zöme nem teljesítette a tervet, nem teljesítette a párttal, a hazával szembeni kötelességét. Ezért elsősorban — az üzemek vezetőin túl — a kommunizmus terhelő a felelősség, akik belyugodtak ebbe, akik nem tettek meg mindent a párt, a kormány határozatainak végrehajtásáért.

Az 1953-as esztendő, öt éves tervünk negyedik éve, még nagyobb feladatok elé állít bennünket. E feladatok végrehajtásához óriási segítséget nyújt a Szovjetunió nagy Kommunista Pártja XIX. kongresszusa, mely megvilágította a magyar nép számára is a követendő utat, a nagyító holnapokhoz vezető utat. Sztálin elvtárs ugyanakkor megjelölte a magyar nép halálát is abban a világmeleltű küzdelemben, mely a szocializmus és a kapitalizmus erői között folyik. Rákosi elvtárs a Központi Vezetőség 1952 október 23-i ülésén ezzel kapcsolatban a következőket mondotta: „Azt nem kell mondanom, hogy a mi szívünk is nagyot dobant, amikor a magyar népi demokráciát Sztálin elvtárs a világforra-

dalom rohambrigádjai között említette. A mi delegációnk azt érezte, amit az egész magyar dolgozó nép, hogy Sztálin elvtársnak a szavai bennünket még jobb munkára, még aldozatosabb, még megfeszítetlebb és még sikeresebb küzdelemre köteleznek a szocialista építés és a béke megvédésének frontján. Rákosi elvtárs szavai azt jelentik, hogy már az év első napjaiban részleteiben is hajtsuk végre a ránkiróló feladatokat. Az 1952-es évi tervünk teljesítésében azok a hullámzások, lemaradások, amelyeket a hónapok utolsó heteiben, a negyedévek utolsó hetében igyekeztünk behozni, nagymértékben zavarták a folyamatos termelést. Okulva az elmúlt év tapasztalataiból teljes egészében meg kell szüntetnünk a káros, nagymértékű hullámzást és az év első napjától az utolsó napjáig — és azon túl is — állandóan egyenletesen emelkedő eredményekre törekedjünk. Ez megköveteli, hogy az üzemi pártbizottságok következetesen harcoljanak az ellenséges megnyilvánulások ellen, a szocialdemokratizmus ellen, a károsok, klímások ellen, az anyagi hasznot ellen, akik az elvárt belföldi és nem tartják állampolgári kötelességüknek a terv teljesíté-

sét, a nép vagyonának megbecsülését.

Nagy feladat hárul ránk ebben az évben a mezőgazdaság területén is. A múltévi fagykárrel párosult aszályos hónapok komoly gondot okoztak, de ezévi kenyertünk mégis biztosítva van és a dolgozó parasztlak ezrei nem jutottak és a jövőben sem jutnak koklusbokra, mint ahogy az a kapitalista rendszerben történt és történik. Ez azért van, mert a dolgozó nép kormányja a legnagyobb határozottsággal, bölcs intézkedéssel sietett és mindenkor siet a dolgozó parasztság meggyógyítására. Például megyénkben több mint egy és félmillió forinttal segítette a dolgozó parasztságot és 12,315 mészát vetőmagot bocsátott a szövetkezetek rendelkezésére. Feladata a dolgozó parasztságnak, hogy fokozottabban munkával elősegítse a mezőgazdasági kérdések megoldását, hogy teljesítsük a párt és a kormány határozatait. Ezen a területen még sok a teendő. Lemaradtunk megyénkben az öszi vetésével, mindössze csak 79 százalékkal teljesítettük, ami jövőévi kenyertünk veszélyeztetését, ha nem tesszük meg mindent, hogy teljesítsük vetési állományainkat. E téren legyen példa a dolgozó parasztlak előtt az oroszulai «Dzsas» tsz. ahol a múlt

hóten több mint 200 katasztrális hold búzát vetettek el. Lemaradtunk továbbá a talajelőkészítő munkában is, az őszi mélyszántást mindössze 44,3 százalékkal végeztük el. A lemaradást itt is a legrövidebb időn belül be kell hoznunk.

Ezért a nagyarányú lemaradásért felelősség terheli tanácsainkat, de pártbizottságainkat is. A tanácsok nem hajtották mindenhol következetesen végre a párt- és kormány határozatait, a pártbizottságok pedig nem ellenőrizték, bírálták nem segítettek kellő mértékben a tanácsvezeteket. Ezért érvényesült egyes helyeken az ellenség, a kulákok hangja, hogy érünk meg. Holott világos mindenki előtt, hogy az öszi vetés gabona nagyobb termést hoz és ez egyben az egyéni és nagyobb hasznot jelent. De lemaradt megyénk a begyűjtésben is. Márpedig a még nagyobb segítséget a ipar dolgozóitól, állománytól csak akkor várhatjuk, ha mi is mindent elcseszünk kötelezettségünknek. Gabonából 93,3 %-ra, napraforgóból 50,2 %-ra, kukoricából 81,8 százalékra, hízottsertől 95,0 százalékra teljesítettük a megye kötelezettségét. Persze az, hogy új esztendőbe léptünk, semmiképp sem jelenti, hogy most már befejeztük az évet és nem teljesítjük kötelezettségünket. Minden erővel azon kell lenni, hogy a legrövidebb időn belül 100 százalékgig teljesítsük kötelezettségünket a begyűjtésben is.

Amint a tények mutatják, az 1952-es évben úgy a begyűjtésben, mint a mezőgazdasági munkákban megyénk az országos ranglistán az utolsó között kullogott. Ez szegény a Viharsarok dolgozóira. Nem egyeztethető össze a megye hagyományos múltjával, harcoságával. Más megyékben is volt fagy és aszály, mégis eléget tettek kötelezettségüknek, végrehajtották feladataikat. A megye minden becsületese dolgozójának harcolnia kell a megalkuvók ellen. Harcolnia kell, hogy ebben az évben becsülettel teljesítsük a párt és az állam iránti kötelezettségünket és újra az első megyék közé kerüljünk. Ennek előfeltétele a tanácsainknak fel kell számolni az ellenséggel szemben helyenként megnyilvánuló megalkuvó magatartást, fel kell számolni a szegény kulák elméletét. Nem szabad elfordulnia, hogy a kulákok helyett, mint ez több esetben megtörtént, — a dolgozó parasztlakra vetették ki a beadási kötelezettséget.

Mindézen feladatok megoldásán döntő mértékben függ pártbizottságaink következetes harcolástól, a dolgozók között végzett jó felvilágosító munkától, a helyesen megszervezett ellenőrzéstől, segítő bírálatától. A feladatok nagyok és nem könnyűek, de megoldhatók, mert népünk élén olyan harcosok áll, mint a Magyar Dolgozók Pártja, olyan bölcs vezető, mint Rákosi elvtárs. És meg is tudjuk oldani, mert minden tettünk a még szebb és jobb életünket szolgálja s ezért érdemes harcolni, küzdeni.

Drága Rákosi Elvtárs!

Mi, a békésesabai 65/4. sz. Építőipari Vállalat dolgozói forró szeretettel köszöntjük Rákosi elvtársat az 1953. év, öt éves tervünk negyedik esztendejének küszöbén. Az elmúlt évi munkánkra visszatérvél, örömmel és büszkén jelentjük szerettel Rákosi elvtársnak, hogy ezévi tervünket, melyet 102,5 százalégra vállaltunk teljesíteni, 106 százalégra teljesítettük. Munkánk nyomán új házak és üzemek épültek megyénkben. Sikereink eléréséhez hatalmas lendület adott a XIX. pártkongresszus. Ennek anyagából merítettünk új erőt sikereink eléréséhez, tervünk teljesítéséhez. Pártbizottságunk nevelő munkája és kommunizmusunk fokozott példamutatása volt sikereink egyik forrása.

Igérjük Rákosi elvtársnak, hogy az új esztendőben az eddigi tapasztalatok felhasználásával újabb eredmények elérésére törekszünk, fokozott szervezéssel, a gépek jobb kihasználásával, párttagjaink példamutató munkájával harcolunk békeünk további erősítéséért.

Kívánjuk, hogy szerettel Rákosi elvtársunk jó egészségben vezesse népünket öt éves tervünk negyedik esztendejének sikeres végrehajtásában, a béke megőrzéséért folyó harcban. Vezetésen bennünket sokáig az új, a boldog élet útján.

Harcos kommunista üdvözléssel!

A békésesabai 65/4. sz. Építőipari Vállalat dolgozói.

Harcos új esztendőt!

Boldog új évet. Ez a kívánság évszázadok óta ismert hazánkban is. De a valóban boldog új esztendőt csak a felszabadulás óta ismeri dolgozó népünk, mert a párt, Rákosi elvtárs megtanította arra, hogyan kell a boldog új esztendőt gyakorlati értelemben is valóra váltani. Dolgozó népünk nemcsak szavakban ismeri, mit jelent számára a boldog új esztendő, mert állandó, biztos megélhetése van, családja egyetemen, főiskolán tanulhat.

Az 1952-es évet gazdag eredménnyel zárta le megyénk dolgozó népe. Az elért eredményekhez nagyban hozzájárult pártunk Megyei Bizottságának lapja is, amely hangot adott a dolgozók kívánságainak, leköszölte újításait és azok eredményeit. Segít-

seget nyújtott a pártbizottság meggyógyításához, a bírálat, önbírálat további megerősítéséhez, éles, de építő, bíráló cikkeivel segítette előbbre megyénk továbbfejlődését, politikai és termelő munkában egyaránt. Ránutalt a helyes kezdeményezések eredményeire, a lazaságok káros következményeire. Mindezt azért tudta lapunk megtenni, mert figyelembe vette a dolgozók kívánságát, segítette azokat valóra váltani.

Ez új esztendőben, hogy még nagyobb segítséget nyújthasson lapunk dolgozó népünk boldog új esztendejének maradéktalanul valóraállításához, hogy még jobban el tudja végezni a ráváró nagy feladatokat, ki tudja javítani munkájában a még fennálló

hibákat, arra van szükség, hogy olvasóink bírálják a lap munkáját, mert közös ügyünket 1953-ban csak akkor tudjuk maradéktalanul győzelemre vinni, ha nemcsak a lap bírál, hanem a lapot olvasó dolgozók is bírálják annak munkáját. Megyénk becsületese dolgozó kapcsolódjanak be lapunk szerkesztésébe, mondják meg, írják meg véleményüket, bírálatukat, javaslatukat, hogy százak, ezrek ötlete, véleménye, észle alapján segíthessük a tömegeket az új esztendő feladatainak sikeres megoldásában.

Eredményekben gazdag, harcoss új esztendőt kívánunk lapunk minden olvasójának, megyénk minden dolgozójának.

Viharsarok Népe Szerkesztősége.

ORSZÁGOS KÖNYVTÁR Hírlapértékelő osztály

1506

151

71336

MHC 2.081

ORSZÁGOS KÖNYVTÁR

A békeharc újabb feladatairól számoltak be a bécsi kongresszus magyar küldöttei

A népek bécsi békekongresszusán résztvevő magyar küldöttek kedden délután a Sportcsarnokban rendezett nagygyűlésen számoltak be a kongresszus tanulságairól, a békeharc újabb feladatairól. A Sportcsarnok ebből az alkalomból ünnepi díszet öltött.

A nagygyűlés elnökségének tagjai között foglalt helyet többek között: Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke, Szabó István altábornagy, honvédelmi miniszterhelyettes, az MDP Politikai Bizottságának tagja, Ratkó Anna egészségügyi miniszter, Andics Erzsébet Kossuth-díjas akadémikus, az Országos Békatanács elnöke. Megjelentek a nagygyűlésen a Budapestben tartózkodó délamerikai békeharcosok képviselői is. A termet zsúfolásig megtöltötték a budapesti békeharcosok képviselői.

Először Ladányi Ferenc, a Magyar Népköztársaság érdemes művésze adott elő részletet Pablo Neruda »Ebredej favágó« című költeményéből, amelyet lelkes tapsal fogadtak a megjelentek. Ezután Mekis József, a vasas szakszervezet elnöke, az Országos Békatanács tagja nyitotta meg a nagygyűlést, majd Andics Erzsébet Kossuth-díjas akadémikus, az Országos Békatanács elnöke, a Béke Világtanács tagja, a Bécsben járt magyar küldöttség vezetője tartotta meg beszámolóját.

Andics Erzsébet beszédét több ízben szakította meg a jelenlévők lelkes tetszésnyilvánítása. Beszéde után hosszan zúgott az ütemes kiáltás: »Sztálin! Rákosi! Eljen Sztálin! Eljen Rákosi!«

Ezután Juhász Ferenc Kossuth-díjas költő olvasta fel a népek bécsi békekongresszusáról szóló köl-

teményét, majd Szabadkai Károly Elemér kétszeres Kossuth-díjas akadémikus szólalt fel.

A nagy tetszéssel fogadott felszólalás után Tollas Sándorné, a debreceni Rákosi telepi (szes. tagja) lépett a mikrofonhoz.

Ezután Máthé János veszprémi katolikus püspöki helynök szólalt fel.

Utána Puskás Ferenc olimpiai bajnok, a Bp. Honvéd válogatott labdarúgója mondott beszédet.

Puskás Ferenc után Méray Tibor, a Szabad Nép munkatársa következett szólással.

A beszédet követő tapsvihar elkövetkező Meki József, a vas- és fémipari dolgozók szakszervezetének elnöke mondott zárószavakat.

Zárószavai után Sosztakovics békedalának hangjaival a nagygyűlés véget ért.

Az év végén

Indulsz, pályavégzett év,
Menj... de várj, ne menj magad,
Sötét van a más világra,
Jó lesz egy kis égő lámpa:
Vidd magaddal, dalomat.

Zengj tehát, zengj édes lantom,
Zengd ki, ami bennem van,
Szólj vadul és szőlj szelíden,
Ragyogjon és sötétlen,
Szomorúan és vígan.

Megpenditem régi lantom,
Megpenditem harjaid;
Már régóta vagy te nálam,
Sokat szólalt meg próbáim,
Tudnál-e még valamit?

Légy vihar, mely haragjában
Ősi tügyeket szakít,
Légy szél, mely mo.olyogva,
Csendes áramba ringatja
A mezők fűszálait.

Ha valaha szépen szólalt,
Most legyen szép északod;
Légy méltó neved híréhez,
Tedd meg ünnepibbéké ez
Ünnepélyes perceket.

Légy tükr, melyből reám néz
Egész, egész életem,
Melynek legszebb két virága
A melámló ifjuság s a
Műhatatlan szerelem.

Es ki tudja? tán' aitoló,
Legutolsó lesz e dal;
Tán', ha téged most letelezlek,
Többé majd fű sem vehetlek,
Haggod, életed kihalt.

Adj ki minden hangot, lantom,
Ami bennem még maradt...
A nap is, midőn lemegyen,
Pazarolva földön, égen
Szétszór minden sugarat.

A halálstenhez szegődtem,
Annak népehez megyek;
Eszembe hallgat a dal,
Vagy, ha írót, véres karoddal
Írok költeményeket.

S szólj erősen, lantom, hogyia
Már aitoló e dalod;
Hirtelen ne haljon ő meg!
Zengjék vissza az időnek
Bercei, a száradók.

PETŐFI SANDOR

Megjelent Lenín művei 28. kötete

A Sztálin kiadásában most jelent meg Lenín műveinek 28. kötete, mely V. I. Lenínnek 1918 július 29-től 1919 március elejéig, a polgárháború és a külföldi katonai intervenció első szakaszában írt műveit tartalmazza.

Ebben a kötetben van V. I. Lenín filozófiai munkája »A proletárradikalizmus és a revolutió Kant-sky«.

A kötet legnagyobb része azokból a beszámolókból és beszédekből áll, amelyekben Lenín munkágyűléseken, a szovjetek és a szakszervezetek kongresszusain, az Összszovjetországi Központi Végre-

hajtó Bizottságnak, az OK(B)P Moszkva-városi konferenciájának és más szervezeteknek az ülésén mondott.

E beszédekben, melyekben Lenínnek, mint a párt vezérének és a szovjet állam vezetőjének tövékenysége jut kifejezésre, a központi kérdés a szocialista hazavédelmének és a Vörös Hadsereg minden irányú megerősítésének a megszervezése, a háború meg-erősítésének feladata.

Számos mű foglalkozik a tanu szocialista forradalmának fejlődésével és a középparasztisághoz való viszony kérdésével.

A minisztertanács határozatot hozott zenei alap létrehozására

A zenei alapnak, amely 1953 január 1-én kezd meg működését, — az iskolai és képzőművészeti alap-hoz hasonlóan — az a feladata, hogy a zeneszerzői alkotó munkát anyagi eszközökkel és szociális jutalásokkal segítse. A zenei alap megteremtése újabb jele annak a nagy figyelemnek és megbecsülés-

nek, amellyel pártunk és kormányunk a művészi alkotómunka felé fordul. Jelentős segítséget fog nyújtani ez az intézmény ahhoz, hogy zeneművészetünk területén is egyre gyorsuló ütemben haladjunk szocialista kultúránk megteremtése felé.

A Dolgozó Ifjuság Szövetségének Megyei Bizottsága az 1953. év küszöbén harcos üdvözlét küldi DISZ-tagságunknak és megköszön egész dolgozó, tanuló ifjuságának.

Kívánjuk, hogy az új esztendőben még nagyobb eredményeket érjenek el munkájában, tanulásában, hogy ezen keresztül Ifjusági Szövetségünk, pártunk leghűbbséget segítőjévé, a szocializmus építésének rohamcsapatává váljon.

A Dolgozó Ifjuság Szövetségének Békéscsabai Bizottsága.

Megyei tanácstagok január havi fogadóórái

A Megyei Tanács Végrehajtó Bizottsága ezúttal is értesíti a megye dolgozó népét, hogy a megyei tanácstagok szokásos havi fogadóóráikat 1953 januárban az alábbi időpontokban tartják meg, minden esetben délelőtt 8—12 óra között:

- JANUÁR 5-ÉN: Gyula: Szabó János, Gyulavári: Nagy Mária, Orosháza: Vági József.
- JANUÁR 8-ÁN: Magyarórádudvarnyos: Nagy Károly.
- JANUÁR 12-ÉN: Szeghalom: Juhász Ferenc, Debrecen: Barabás Andrásné, Ógyáli: Pinter János, Selmecskény: Bodó Erzsébet.
- JANUÁR 13-ÁN: Csárdapáca: Sóske Molnár József, Kővágány: Roisz László, Elek: Polgár Jánosné.
- JANUÁR 14-ÉN: Mezőtúr: Árus Tibor, Köbörháza: Szabó Mártonné, Ókány: Farkas Ernő, Újleányfalva: Lipták Mihály, Békéscsaba: Balázs Mária, Telekgerendés: Berényi Mihály, Gyoma: Mihálik János, Mezőgyver: Polgár Ferencné.

- JANUÁR 15-ÉN: Mezőhegyes: Dorogi Sándorné, Kertészváros: Pócsi Lajosné, Vésztő: Paró István, Füzegyháza: Hegedűs Péter, Sarkad: Lipták Jánosné, Kardoskút: Lukács Józsefné.
- JANUÁR 16-ÁN: Nagyzénás: Nagy András, Zsadány: Varju János, Békéscsaba: Klimaj Jánosné, Szarvas: Árus Tibor, Békés: Klaukó Mátya, Mezőberény: Tolnai Ferenc, Bartonyi: Laszli Pál, Magyarórádudvarnyos: Lukács Józsefné.
- JANUÁR 17-ÉN: Csabocsa: Szardi Lajos, Mezőgyeháza: Lipták Mihály, Kunágota: Roisz László, Kaszaper: Horváth Lajos, Dombóvár: Urbán Ferenc, Lókőháza: Igricz Péter, Kétegyháza: Pomucz Péter.
- JANUÁR 19-ÉN: Kőröstarcsa: Ladányi Kálmáné, Mchkerék: Bálfal Mihály, Gyula: Nádási András.
- JANUÁR 20-ÁN: Múrony: Szűcs István.

- JANUÁR 21-ÉN: Tótkomlós: Rimovszki Mihályné, Gádos: Major Ferenc.
- JANUÁR 22-ÉN: Ecsegfalva: Gyórfi László, Orosháza: Szentiványi Sándor, Kevermes: Szelei József, Kőrösladány: Zámberi Béla.
- JANUÁR 23-ÁN: Gerendás: Kovács Lajosné, Kétegyháza: Gajdás András, Sarkadkeresztúr: Csopregi Pál.
- JANUÁR 24-ÉN: Hunya: Varju János.

A Megyei Tanács Végrehajtó Bizottságának tagjai minden héten szerdán délután 8—12 óra között a Megyei Tanács székházában, Békéscsaba, Szt. István-ter 3 sz. alatt tartanak fogadóórákat. Ezután is közöljük a megye dolgozóival, hogy a megjelölt időpontban a megyei tanácstagok fogadóóráikat mindenkor a községi, illetve városi tanácsokhoz tartják meg. Kérjük a dolgozókat, hogy javaslatokkal, hozzászólásokkal a fogadóórákat tartó tanácstagokkal minél nagyobb számban keressék fel. Megyei Tanács VB

Petőfi emlékműsorok a rádióban

Petőfi Sándor születésének 130. évfordulója alkalmából a magyar rádió több emlékműsort közvetít. Újév napján délelőtt 11.30-kor a Kossuth-rádió ünnepi hangversenyt sugároz, a Petőfi-éneke pedig »Az Apostol«-közvetíti. Este 21.50-kor a Kossuth-rádió körösra írt Petőfi-költemények hangzanak el.

Vasárnap este 22 órakor a Petőfi-énekek sor Szervánzky Endre új Petőfi-dalainak bemutatására. A dalokat Sándor Judfi énekli, a műsor bevezető szövegét pedig Mihály András írta.

Vasárnap délután »Egy gondolat bánt engemet.«-címmel Petőfi politikai és katonai pályájáról közvetít a rádió változatos irodalmi műsört.

Rendkívül nagy méreteket ölt az irástudatlanság Jugoszláviában

A »Pod Zastavom Internacionalizma«, a jugoszláv forradalmi emigrációs Bukarestben megjelenő lapja írja: Hivatalos titóista adatok szerint körülbelül egymillió irástudatlan van jelenleg Jugoszláviában. Így például csupán Horvátországban több mint 450 ezer az analfabéta, ami azt jelenti, hogy az összlakosság nyolcad része nem tud írni és olvasni.

Harcban az 1953. évi tervért

Soha annyi áramot nem szolgáltatott üzemünknek és dolgozóinknak a Szegedi Erőmű békéscsabai telephelyén dolgozói, mint 1952-ben. Ha összehasonlítjuk az elmúlt évvel, ez a mennyiség az óra és negyven növekedett. Ennek ellenére az üzem dolgozói december 3-án befejezték éves tervüket.

Nyáron kevesebb az áramszolgáltatás, ezért már ekkor megkezdtek az előkészületeket a téli időszakra, ugyancsak.

Felkészültek az 1953. évi feladatokra

A gépeket és kazánokat sorban kijavították, hogy a kiszabott tervet mindenkor teljesíteni tudják. Ezekben a munkákban kiemelkedő eredményeket ért el: Hursán Mátyás, Vörös László, Bohus K. János lakatos, Fűfa Sándor villanyszerelő és Bahala Tibor esztétikus. Mielőtt elkészültek egy-egy géppel, mérés indult, hogy mihamarabb hozzáláthatassanak a következő gép javításához. Így egy gép kijavításánál több napot is megtakarítottak. Például az 1-es turbínát öt nappal a kitűzött határidő előtt javították ki.

Villanyt kapott Kötegyán, Méhkerék és Dombegyháza

Abol régen méces és lámpa világított, ott ma este fény világított a Jenyék és il. akkor is »menetrendszerint« kell biztosítani a szükséges áramot. Ez meg jobb munkát követel minden egyes dolgozótól. A szénáróktól, gépszektől, de a fűtőlétl is. Az Erőmű Orvos János szénlerakó brigádjá mutat példát a járulékos fűtőbrigádja érte el. Nem sokkal maradt el mögöttük Kesjár János fűtőbrigádja, akik ugyancsak jó eredményeket értek el az alapszen megakarításánál. Az Erőmű dolgozó most szoros összefogással az 1953. évi terv végrehajtásáért harcolnak.

Monica Felton nyilatkozata a Népek Békekongresszusáról

A »Népek közötti béke megszlárdításáért« elnevezésű nemzetközi Sztálin békedíjjal kitüntetett Monica Felton a »TASZSZ«-tudósítójával folytatott beszélgetésben elmondta, hogy a népek bécsi békekongresszusa jelentős tömegeket vont be a békeharcba, olyan embereket, akik a burzsoá sajtó ellenséges propagandájának befolyása alatt nemrégben még

bizalmatlansággal viseltettek a Béke Világtanács tevékenységéről.

A népek békekongresszusa — mondta Monica Felton — sokkal szélesebb alapon zajlott le, mint a megelőző kongresszusok, részvevői pedig az eddiginél is sokkal nagyobb figyelmet szenteltek annak, hogy megtalálják a világ békejének megőrzését akadályozó nehézségek megoldását.

A koreai-kínai népi erők negyven napon át vívott hősi harcát a „háromszög“ magaslát birtokáért

Koreai arcvonal. Az »Új Kína«-bírógyűlésük kiáltványát írja: A hunganting: — vagy ahogyan az ellenség nevezi: háromszögmagaslát — birtokáért vívott harcok több mint negyven napon át tartottak. Az ellenség több tízezer ember elvesztésével borzalmas árat fizetett, a magaslát azonban szilárdan a népi erők kezében maradt. Az ellenségnek az október 14-től 29-ig lefolyt elkésenedett harcok után — több mint tízezer ember

elvesztésének árán — sikerült a magaslát felszínén húzódó állásainkat elfoglalnia.

A népi erők október 30-án ellentámadásra indultak és egyetlen rohammal visszafoglalták az elvesztett állásokat.

Az ezután következő öt nap alatt az ellenség — ut gyalogozott bevetésével — ismétellen támadásokat intézett a magaslát ellen, de egyetlen lépést sem jutott előre.

A takarmány az állat

Bevezet

A kondorosi »D«-szovjet módszerrel gyaszlják a jószágok ezt sós vízzel nedves korpát is, majd dé. álni. Most már azt a aralásból maradt s. mány körül.

A „rejte

Az idej rossz. lőfi«-sz-ben is kor. letének biztosítása. A mi egy kis szervez. kaszáljuk a határte. mánykészlétköz. hozzá. Ha lekaszál. zák, szálmával, va. nyulaknak, sőt még. mányt a fagyok be. tároztak, hogy a ju. fagy. a silózást is. tosilva lesz 150 c.

Sok még hogy telje

Bekészített az a közösgben most bold. az 53-as évet, teljesi. s már felkészültek. munkák sikeres elvé. készületek a gazdal. begyűjtési terv jár. kaszálól is beszéde. zókkal. Ellenőrzétek. tések, amelyeket jár. adni, hogy a közeg. vét is teljesültes. I. közösgék is, ahol az. teljesítésével bizony.

szégyenszemre visznel

az 53-as évré, min. ken is. A közösg. 90.4, kukoricából 165.1, tojásból 86. vágómarhából 115. tejből 80.1 százalék. évi tervét. De nem. teljesítették beadá. nem még az 53-as. tek fel. A gazdala. tésénél komoly lem. Hiszen ennek hatá. 24-ével lejárt. Ma. mindössze 1700 do. gettek el és vették. ba. A népevel el. kor kintjártak a l. zóknál, csak az 52. gettek el, de arról. szűnek fel az új. dig Garó elvtárs a. tőség ülésen mon. felhívta figyelműt.

Álljunk me

Helye

Almáskamarás. ég nem tartozik. pa az első köz. adófizetési terv t. sítésben. A legu. bi értékelés szem. lahol az ötvened. lyon állt a köz. versenyben. Ped. adófizetési terv. igen fontos ötéve. vünk teljesítésbe. adófillérek száza. nem visszatérülnek. kánál. taruláza. ba. Természe. nem egészen vé.

A takarmánykészletek helyes felhasználásával az állatállomány jó átteleltetéséért

Bevezettük a szalmafeltárást

A kondorosi Dolgozók Termelőszövetkezetben alkalmazták a szovjet módszert a szalmafeltárást. Igen jól bevált, jóízűen fogyasztják a jószágok. A gődörbe szeleskázott szalmát tesznek s ezt sós vízzel nedvesítik. Részönrünk egy-egy napi adagra 10 kg korpát is, majd deszkapattalóval lefedjük s négy napig hagyjuk állni. Most már azt a búzaszalmát is szeleskázunk, ami a kombájnaratásból maradt s nem lesz különösebb fennakadás a takarmány körül.

Botányi György Kondorosi Dolgozók sz.

A „rejtett” tartalékok feltárása

Az idei rossz takarmánytermés következtében nálunk a „Pétőfi” sz. ben is komoly gond az állatok téli takarmánybiztosítására. Azonban segítségünkre sietett a hosszú ősz s mi egy kis szervező munkával, kevés munkaerő beállításával lekasztjuk a határterületeinken a repest. Így a meglévő takarmánykészletünkhez a potyva és törek kivételével, nem is nyultunk hozzá. Ha lekasztjuk a repest s a takarmányosok leszeleskázják, szalmával, vagy törekkel keverjük, szarvasmarhaállományunknak, sőt még loállományunknak is biztosíthatjuk a takarmányt a fagyok beálltáig. Az igazgatóság megbeszélte ezt s úgy határozott, hogy a jubihodály felépítése után, míg be nem áll a fagy, a silózást is folytatjuk. Így minden befektetés nélkül biztosítva lesz 150 darab számosállatunk részére a takarmány.

Hojik István Dombegyháza, Pétőfi sz.

Sok még a tennivaló Méhkeréken, hogy teljesítsék az elmúlt évi tervet

Bekészült az újsztendő. Sok közönségen most boldogan köszöntik az 53-as évet, teljesítették tervüket s már felkészültek az 53-as évi munkák sikeres elvégzésére is. Elkészítették a gazdálajstromokait, a begyűjtési terv januári eső számkaszáról is beszélgetnek a dolgozókkal. Ellenőrzik, hízának-e a sertések, amelyeket januárban kell beadni, hogy a közeg az januári tervet is teljesítse. De vannak olyan közönségek is, ahol az 52-es évi terv teljesítésével bizony lemaradtak és

só napjaiban kell szorgalmazni, hanem állandó. Ezért a népevelőknek, az állandó bizottság tagjainak, aktívájának már el kellett volna beszélniük a közeg dolgozó parasztaival, hogy a januári terv teljesítésével ne maradjanak el. Azokban a közönségekben, ahol ilyen sok adósságot vittek át az új esztendőre, most fokozottabb munkát vár a népevelőkre, meg az állandó bizottsági tagoktól. Hiszen

január első hetében rendezni kell az adósságot

és a közegnek részleteiben is teljesíteni kell 1952. évi tervét. Méhkeréken december derekán az egyik vb-ülésen arra hoztak határozatot, hogy az évi terv teljesítésének érdekében az állandó bizottságok aktívahálózatát készítse, hiszen mindössze a begyűjtési állandó bizottságnak van 8 aktívája. De ez csak határozat maradt. Nem valósították meg. Pedig vannak a közönségekben többen olyanok, mint Argyelán László, vagy Gurzó Mihály dolgozó parasztok, akik minden beadásukat határidő előtt teljesítették, illetve túlteljesítették. Az ilyeneket kellene bevonnani az aktívák közé, akik saját példájukon bizonyítják be, hogy lehet teljesíteni a tervet. Igen fontos feladat Méhkerék közönségében is, hogy most hamarosan behozzák lemaradásaikat a gazdálajstrom elkészítésénél. A jó, pontos adatok nyilvántartása vételel tudják biztosítani csak a jövővi tervük maradéktalan teljesítését. Így tudják csak elérni, hogy az 53-as évben ne az utolsó között kullogjanak a beadási tervek teljesítésével.

Lipcsai Mária.

szegényszemre adósságot visznek át

az 53-as évre, mint pl. Mánkeréken is. A közeg napraforgóból 90.4, kukoricából 67.5, baromfiból 165.1, tojásból 86.2, sertésből 83, vágómarhából 115, burgonyából 20, tejtől 80.1 százalékkal teljesítette évi tervét. De nemcsak, hogy nem teljesítették beadási tervüket, hanem még az 53-as évre sem készültek fel. A gazdálajstromok elkészítésénél komoly lemaradások vannak. Hiszen ennek határideje december 24-ével lejárt. Méhkeréken még mindössze 1700 dolgozóval beszélgettek el és vették a nyilvántartásba. A népevelő elvtársak is, amikor kintjártak a hátralekötő dolgozóknál, csak az 52-es évről beszéltek el, de arról nem, hogyan készülnek fel az új esztendőre. Pedig Gerő elvtárs a Központi Vezetőség ülésén mondott beszédében felhívta figyelmünket arra, hogy

fokozottabb gondossággal

kell felkészülnünk az 53-as esztendőre. Hiszen a begyűjtés nem olyan munka, amit csak november 7-én, meg december 21-én és az év utol-

Álljunk meg egy szóra...

Helyes ez így, Márton elvtárs?

Almáskamarás közeg nem tartozik éppen az első közé az adófizetési terv teljesítésében. A legutóbbi értekezés szerint valahol az ötvenedik helyen állt a közönségek versenyében. Pedig az adófizetési terv is igen fontos öt éves tervünk teljesítésében. Az adófillérek százzorosán visszatérülnek különféle beruházásokban. Természetesen nem egészen véletlen,

hogy a közeg elmaradt, hiszen maga a tanácselnök elvtárs, ifj. Márton József sem tartozik éppen a legjobb adófizetők közé. Nagykamaráson négy hold földje van, de bizony nem fizetett adót utána már 1946 óta. Az évek során fel is szaporodott a tartozása. Amikor megkérdezték tőle Nagykamaráson, miért nem fizeti ki az adóját, arra hivalkozott, nem is tud-

ta, hogy a föld után adót is kell fizetni (!!) Ha valóban így áll a helyzet, vajjon a közönségben hogyan szorgalmazza a földadók rendezését. Nyilván sehogy. Erre mutat a közeg teljesítése is. Változtatni kellene ezen Márton elvtárs! Mert nem jól van az úgy, hogy a közeg tanácselnöke maga is adósa az államnak, immár hatodik éve nem fizeti az adóját.

Akinek nem inge...

A dolog velejét én abban látom, hogy meg kell keresnünk a hibák gyökerét. Üzemünk lemaradt a tervteljesítésben. Egyesek későn jönnek, mások meg csak 80-90 százalékat teljesítenek. Hiba igyekszik a dolgozók 80 százaléka, hogyha 20 százalékát meg visszahúzza őket. Kemény közzel kell hozzáállnunk a tervteljesítéshez, mert különben nem is tudom, mi történik?

Szemes Menyhért, a vállalat egyik vezető személye. Később ezek az új esztendőt megelőző hónap 9. napjában. A vállalat vezetőjének szűkebbkörű plánuma meghatározott a szavaktól. Egyesek ö zintén elérkeztek a szipogva süttögték maguk elé: mi lesz a tervvel, mi lesz a tervvel? Szóvétnek Ödön nem szipogott, hanem azon emelkedett kivörösödött ábrázattal, hogy az igazgató átható tekintete elől elrejtse kárörömét. Megmondta ő már még év elején: emagas a díktált terv, realisabbat kellene kidolgozni. Mi a fenének fosztani úgy a munkát? Tele vannak az üzletek kész áruval. Kolompir Gyulának, akin azelőtt egyetlen új ruha sem akadt meg, most öt öltönye van. Beszélte is vele jónéhányszor, míg kötélnek állt: «Mi a fenének töröd magad Gyulus? Egyél, igyál, az a tied!»

Aztán egynehányszor el is esalt a különböző mulatóhelyekre, riszkoltatta arra, hogy 20 forintosoként nótákat hússon. Lassan, aztán számszámú emulató brigád alakult Gyulus körül. Így történt, hogy Tedlak Sanyi hétfőn reggel is majd reggel a munkapadra, elszundított. Görgettyűs Juci meg olyanokat állított, mintha be akarta volna kapni az egész géptermét.

Meg kell szerveznünk a népevelő munkát — öbröszlette fel az értekezlet tételőldő részvevőit Csizsóló Károly művezető hangja. Egy jó rohammal végzünk a tervvel, mielőtt az új év ránkköszönt.

László, ez jó lesz! — szólalt meg az igazgató. — Igaza van Csizsóló kártyásai. Ugye, titkár elvtárs, — fordította fejét jobbra — te is helyesled ezt az indítványt? — Mi az, hol van Kászonyi elvtárs? Szóvétnek kártyás nem értesítette a titkár elvtársat, hogy haditanácsot ülünk?

— Én? Hát már hogyné értesítettem volna, vagyis hogy akartam... — No, nem baj, majd közöljük a titkár elvtársal, hogy a népevelőmunka megajvitásában látjuk a lemaradás okát és a tervteljesítés egyik legfontosabb előfeltételét.

Kászonyi elvtárs is ebben látta. El is határozta, hogy megajvitják a népevelőmunkát. Már jóegynéhányszor jegyzőkönyvbe is foglalták s taggyűlés után kutatta is az irományrengetegben a népevelők névsorát, de nem került elő. Bent a városi titkárságon arról számolt be, hogy elég jó népevelőmunka folyik, különösen azzal díszkedett, amit a patronás területen végeznek. Igaz, hogy legtöbb esetben a művezetői csoport tagjait tudta csak népevelőmunkára mozgósítani, meg néhány olyan aktívát, akik mindig kéznél voltak. No, de majd megjavul az — biztatta önmagát. S miután összefutkorászta a munkatermeket, a pártvezetőség tagjait keresve, nekiült, hogy új névsort készítsen a népevelőkről.

— Szabadság! — köszöntött rá Dobányi Teréz, a kultúrfelelős. — Titkár elvtárs, én már nagyon meguntam a kultúrunkért való állandó könyörgést. Segítsen már végre, hogy össze tudjam hozni a csoportot, s hogy felkészülhesünk a versenyre.

— Mit segítsék? Talán menjek veled hívogatni külön-külön mind egyikkel? — Nem úgy értettem én. Beszéljen a művezetővel, hogy val-

— Hát elvtársom, beszélj velük, majd megyek én is. Mintegy végzőra Pálosi Dezső, MSZT-titkár lépett be: — Te, Kászonyi elvtárs, ráérnél, hogy megbeszéljük az MSZT-szervezet vezetőségének újjáavasz-tását? — Hát bizony ez is égető kérdés, hogy is állunk csak az MSZT-vel? Megvan még a régi taglétszám? — Hát az igazat megvallva már csak 170 van a 450-ből. Én nem tudom, mi történt, pedig elhílettek, minden tölem telhető megte-mem. — Mikor lenne az a vezetőség-választó taggyűlés? — Mához egy hétre, délután 2 órakor.

Akkor várhatnánk meg ezzel. Inkább segíts. Kiket vehetünk számításba a népevelőmunkánál? Te is tudsz java-oljni néhányat ugye, Dobányi elvtársom? — Hát éppen tudni tudok. Ha már nem szerepelnek, akkor legalább végezzenek pártmunkát. — Ugyan ne bosszankodj már, azt a szereplést megtalálják még, de most a terv... a terv... ez mindennél fontosabb most.

— Szabadság titkár elvtárs, csak-hogy megtalálom végre — köszönt önként Lovászi, a mozi filmpropagandistája. Kászonyi nagyon hűvösen fogadta, sőt egy kissé ingerlékenyen. Ez a Lovászi mindig erőszakosan követelte a filmpropagandát az üzemen belül és azt, hogy minél többen járjanak a dolgozók a moziba. Egynehányszor meg Kászonyit is sikerült neki beszerveznie.

— Mi újság, elvtárs? — kérdezte a titkár, csak úgy odavetve a szavakat. — Eppen én is azért jöttem. Öt-száz látogatóra kötöttek szerződést és alig harmincan voltak eddig a moziban. Mi tervbe vettük és ha ez így megy továbbra is, csúfosan lemaradunk a tervteljesítésben.

— Ugyan, hagyjon már békémet a maga terveivel — intette le dühösen Kászonyi. — Eppen eléggé fáj az én fejem a saját tervemkötől. Hol is hagytuk abba? — kérdezte Pálositól, mintegy tudtára adva Lovászinak, hogy vele már végeztek. Lovászi egy kicsit morgott magában, aztán asztalt kért mozi-jegyek árusításához, de csak egy holdellit kapott és azon kuporgott, mint egy kotlós.

A titkár a könyvtáros is megzavarta nagy munkájában, de hamar ki is fordult az ajtón, a titkárrel most nem lehetett beszélni semmiféle «mellekkérdésről». — Majd lesz arra alkalom és idő is. — Így a titkár, Pedig csak néhány székelyről volna szó, hogy terem-könyvtárat hozzonak létre az üzemszékelyekben. Az igazgató meg is ígerte már jónéhányszor.

— Még egyszer felmegyek hozzá — szánta el magát a könyvtáros. — Intézkedni fogok, Szemere elvtárs, intézkedni fogok, mondtam már — jelentette ki az igazgató kopasz fejét vakargatva. — Legyen csak türelemmel, beláthatja, hogy

most nem foglalkozhatok a könyvszekrényekkel, mikor a nyakamba zúdul a terv nemteljesítésének felelőssége. Mondani akart még néhány elutasító szót, de esengett a telefon. Ettől kezdve napokig annyira gyötörte őket a terv láza, hogy szinte alig tudtak tenni valamit teljesítése érdekében. Beszéltek, vitáztak, de főként a vezetők egymás között. Szóvétnek Ödön csak mosolygott magabiztosan. Meddőnek tartott minden erőlködést. Bezzeg Inda Dezső, a volt nyilas, meg Hinár Elemér, a volt horthysta tiszt csellekedett a terv nemteljesítése érdekében illetékes helyen: a dolgozók között. Nem is beszélve Folyondár Gerzsonról, aki oly gyakran látogatja a templomot, mintha minden falafja onnan adódna.

A népevelők is beszélgettek egyik-másik dolgozóval, néhány nap alatt feljebb is szökkent a tervteljesítés, felajánlások és versenyki-hívások is hangzottak el. Dehát még sok volt a tennivaló. Egyik reggel Szóvétnek véletlenül belelapozott az újságba. Elröhögte magát, mert az egyik cikk keményen bírálta a vállalat vezetőjét a moziavallás kötött szerződés elhanyagolása miatt. Sunyi, kárörvendő ábrázattal adta át az újságot a titkárnak, aki bele-vörösödött az őt ért bírálatba. Nem a legszebb szavak kíséretében em-legette a filmpropagandista nevét, aki nagy szivósgaggal meg is jelent a délután folyamán.

— Vegye tudomásul — főrmedt rá a titkár, — hogy könnyen kitérít-hatom az üzem területéről. Az igazgató, aki fül-és szemtanúja volt a jelenetnek, csak mesolygott ártatlan ábrázattal, hig-gadságot szünlelve.

— Nem addig van az, elvtárs — replikázott Lovászi, a filmpropagandista. — Ha nem is sokat, de azt már megtanultam, hogyan kell a bírálatot elfogadni... Szemere, a könyvtáros azóta is a könyvszekrényekről kesereg. A kultúrfelelős meg szegyenkezik, hogy az üzem művezetői csoportja meg egy hitvány darabot sem tud előadni. Szóvétnek meg a kezét dörzsölli. Inda Dezsőt vezetőségi tagnak választották az MSZT-be. Hinár Elemér is tisztásgba került. Folyondár Gerzsonét is beválasztották volna már egy s más helyre, de még korábban marokra fogta a nyakában lógó keresztet és ünneplésen megesküdött, hogy ő nem politizál.

Napjainkban már 95 százaléka tornászta fel a dolgozók az évi tervet. Csizsóló Károly, Dobányi Teréz és többen mások mind keményebben bírálják az üzem vezetőségét. Szemere, a könyvtáros, meg is jegyezte valamelyik nap: meg-látszátok, nagy gyomlálás lesz itt az üzemben.

— Hogy-hogy — csodálkoztak a többiek. — Miféle gyomlálásról beszélélsz? — Hát arról, hogy kigyomlálják a Szóvétneket, az Indát, a Hinárt, meg a Folyondárt.

— Hát ami azt illeti, ez már nagyon időszerűvé vált — jegyezték meg többen.

KURK IMRE.

Jó eredményeket értünk el az őszi csúcsforgalomban

Örömmel jelentem, hogy Orosháza MÁV állomás kereskedelmi dolgozói vállalkasait túlteljesítették és december 20-ra 117.5 százalékat értek el a vállalt 115 százalékkal szemben. A második vasutasok arcmájából Rákosi elvtársnak tett fogadalmunkban vállaltuk a kecsirakomány kiemelését 9.3 tonnára 10 tonnára emelését. Ezt 12.3 tonnára teljesítettük. A darabanyaggyűjtő kecsi emelését 4 tonnára vállaltuk és 4.8 tonnára teljesítettük. Az átlagos rakodási időt 3.2 órára csökkentettük le. Az őszi forgalom ideje alatt végzett jó munkájáért Csató Sándor távirta munkás, párt-titkár elvtársat elismerő oklevéllel és 300 forinttal, Szendrői János váltó forgalmi szolgálattevőt elismerő oklevéllel és 600 forinttal, Tóth József vezető-váltókezelőt és brigádját elismerő oklevéllel és 1000 forinttal jutalmaztuk. Jó munkájáért Gázdó Tibor áruirányító is 200 forint jutalmat kapott. Pateti Nézet, MÁV-állomás, Orosháza.

rökké él

tófi Sándor

amatetős kiskörös... nemeseitette. Poasi forradalom, de a forradalom el... és az irodalom, ége.

n csakhamar tevé... forradalmi ál... maradt a forra... ságot, vállalta az... odását, nagyképi... tlan bűnmódot... y pilántra sem... jávai tömegét a... talalta az igazsá... ra szóló koporsót... kitartott Bem tá... chalni, példát mu...

XIX. században. A... vé, a dolgozó tá... formát dúk költői... és elnyomott nagy... az Alföld szépsé... ményét, a János... adalmi líra hang... és korszakokat tá... példát, a népkölt... első magyar költő... gondolta és végig... lemlétképpen bá... előzetes sőt... forradalmi korszak... elküldt minden...

gyar Fuggettségi... zokat a tagadást... fasizmussal szem... tő Háború éveiben... tte Petőfi nemel... örös Hadvezér hős... belénk, Petőfi az... nacionalizmussal... letű népek szívóba... k százharminedik... ünneplé az egész... meg, hogy költő... nem juthat osz... (F. G.)

en mondott sokat... sabbet magyarul... len nyelven csak... meg búcsúzóul az

lán belépni az

szilveszteri tré... gondoljuk; ha... ant ahogy Rákosi... a 1950 február... az éberség kér... tban: »A Szabad... tójának az éber... kózással nem en... gy leányképeze... ort fajbikáját... egyei Pártbizott... Harsarok Népe... Ugy vőljük: Ré... az éberséggel... ndott figyelmeze... re is vonatkozik... zonyára kívánt... t ez?

(Feltétl: a Sz...

Zárszámadásunkról

Termelőszövetkezetünkben megtartottuk a zárszámadási közgyűlést. Az elnök elvtárs beszámolójából megállapítottuk azt, hogy eredményeink is vannak. Termelési tervünket az elkészült talajmunkák, a kedvezőtlen időjárás miatt 55,4 százalékra tudtuk csak teljesíteni. A legnagyobb hiba az, hogy tagszámunknak csak 69 százaléka vette ki részét a közös munkából.

Hianyosságaink mellett komoly eredményeink is vannak. Állattenyésztési tervünket 121 százalékra teljesítettük, nagyban segített itt az, hogy alkalmaztuk a szovjet módszereket, a három-zori fejést, az egyedi takarmányozást, a tehenészetben a mesterséges borjúnevelést, a sertésnél a kétszeri pároztatást. Szövetkezetünk vagyona is gyarapodott. Különböző beruházásokra, építkezésre, gépekre, az állattalomány gyarapítására, napközre több ezer forintot fordítottunk, ez a következő évek folyamán válik jövedelmezővé, sokszorosan behozza majd azt, amennyivel kevesebb, most az osztható jövedelmünk. A tapasztalatokat levonva, a példákon tanulva, a jövőben még jobban fogunk igyekezni azon, hogy nagyobb legyen a jövedelmünk. A mélyszántásunkban, mely 25 százalékos, behozzuk a lemaradást. A tavaszi vetőmag biztosítására a vezetőség már most felhívta a tagságot, az új tagok figyelmét, hogy a tavaszi vetőmagot mindenki a bevitt földje arányában adja be. Ne következhesen be az, ami az ősszel volt a vetőmaggal, mert az a jövővi jövedelmünk rovására menne. Nehéz és küzdelmes esztendő múlt el, de tagságunk azért nem osztagod, újabb reményekkel tekint az új esztendő elé. Behozzuk a lemaradást, úgy dolgozunk, hogy még nagyobbak legyenek az eredmények.

Horváth Sándorné, orosházi "Dózsa" tsz.

Válasz a Viharsarok Népe bírálatára

Az új esztendőben sokkal nagyobb éberséggel dolgozunk

Kedves Elvtársak!

Ugy érzem, válaszolnom kell arra az egészséges bírálatra, ami az elvtársak a lap 1952 december 25-i számában közölte tanácsunk felé gyakorolták. Irányítsák vissza a kulákokat bevetetlenül hagyott földjeikre című cikkben. Ugy érzem, azért, hogy a zsadányi kulákok otthagyták földjeiket és az üzemekbe mentek, nemcsak az üzemi pártszervezetek felelősek, nemcsak azok voltak ébtertelek, hanem felelős ezért a zsadányi pártszervezet és a tanács is, mert nem nézték meg, hogy a kulákok, akiknek kiadták a kijelentést, hogy is állnak a vetésen.

Hogy a kulákok mennyire szándékosan szabotálják a vetést, arra két példával szeretnék rávilágítani. Bondár László 48 holdas kulák a mezőgazdasági munkák szabotálásáért 5 hónapi börtönbüntetést kapott. Mikor hazajött ez év októberében, személyesen hívtam fel a figyelmét arra, hogy sürgősen fogjon hozzá a vetéshez. Erre azt felelte: nem is tudja, hol van a földje, mert tagosították. Huszonegy órán belül közöltem a kulákkal, hol van a földje és ismét utasítottam, hogy fogjon hozzá a vetéshez. Akkor arra hivatkozott, hogy nincs vetőmaga. Később Lunkán Sándorral elmentünk a kulák lakására s megmondtuk neki, ha

nem végzi el a vetést, átadjuk a gyulai államügyészségnek. Erre Bondár elment s vagy 25 perc múlva visszajött azzal, hogy van már vetőmag. Azonban a mai napig sem vetett még el. Ugyanez történt »vitéz« Kiss Antal 56 holdas kulákkal is. Még a mai napig is vetetlen a földje, pedig van vetőmaga. Egyébként mind a két kuláknak van fiatal családja, de ezek felmentek Postre dolgozni.

A bírálat megjelenése után éreztem a felelősségemet és ígéretet teszek arra: úgy dolgozunk, hogy a fent említett kulákok, de a többiek is elvessenek.

A Viharsarok Népe bírálatát meglágyalta a tanács végrehajtóbizottsága is. Ezekért a hibáért mi vagyunk a felelősek, és azt hiszem, hogy a hiba nem most kezdődött, hanem már az őszi munkák elején, mert nem készültünk fel arra, hogy az ellenség, a kulák szabotál majd. Tisztában kellett volna látnunk, hogy szabotálni fognak. De mi beleestünk abba a hibába, hogy meglevesztelt bennünket a siránkozás. Pedig ezek az »elszegényedett kulákok«, akik vetőmaghiány miatt sírtak, 25 perc alatt meg tudták szerezni a vetőmagot.

A bírálat felébresztett bennünket s mi a hibákból tanulva, sokkal nagyobb mértékben ellenőrizzük ezután a kulákokat. Lelep-

tezzük az ellenség támadásait.

Kérjük az elvtársakat, hogy sürűbben és keményen bírálják meg a munkánkat, hogy ne szédüljünk meg a sikerektől, hanem észrevegyük azokat a hibákat, amelyek a községben megvannak. Azért, ami itt történnik, mi, kommunisták vagyunk a felelősek. Egyben ígérjük azt is, hogy az 1953-as évben nagyobb éberséggel dolgozunk, hogy megakadályozzuk a kulákok és osztályidegenek szabotálásait.

Csaba Mihály szervező titkár.

Csoportunk élenjárói

Szövetkezetünkben többen vannak olyan tagok, akik nem ismernek fáradtságot, becsületesen kivesszük részüket a munkából, mint például Bodrogi Bertalané, Hadnagy Ferenc feleségével, Horváth József, Papp János feleségével, Páger Pál, Tóth János. Az ifjúság közül is sokan derekasán kivesszük a részüket a munkából, mint Tóth Piroska, Bogdán Magdolna, Farkas Zsigmond, Szilágyi István és sorolhatnám így tovább. De vannak olyan csoporttagjaink is, akiket fel kell szólítani, hogy járjanak ki a munkába. Volna ugyan fegyelmi bizottságunk is, de ez nem jól működik.

Hursán János Almáskamarás, »Sallai« tsz.

Fejünkbe szállt a dicsőség...

Az 1952. évi begyűjtési tervünket a kalászosokkal elsőknek teljesítettük a megyében s ezért jutalmat is kaptunk. Hozzánk került a megyei és járási begyűjtési vándorzászló. Ugyanebben az időben megkaptuk a járási pénzügyi osztály vándorzászlóját is, mert elsőknek teljesítettük félévi pénzügyi tervünket. Egy hónap sem telt bele, a mezőgazdasági munkák időben és jól való elvégzéséért ismét zászlót kaptunk, a járási mezőgazdasági osztály vándorzászlóját.

Ezeket az eredményeket úgy értük el, hogy a pártszervezet segítségével jól megszerveztük a munkát,

mi, a község vezetői is tevékenyen részt vettünk a határozat végrehajtásában. Megszerveztük kisgyűléseken a begyűjtési rendelet idevágó részének ismertetését, rámutattunk arra, miért érdeke dolgozó parasztágunknak a begyűjtési tervek teljesítése. Magtettük a dolgozó paraszttal, hogy a begyűjtési tervek teljesítése kultúrhaarak, mozik építését, a villany bevezetését jelenti. Erről beszélt a községben több mint száz népművelő, a huszós bírádó, a versenytáblák. A jó felvilágosító munka, a kommunisták példamutatója nyomán egyre szélesebben bontakozott ki a dolgozók versenymozgalma.

Igy értük el a sikereket, de beleestünk abba a hibába, hogy megpihentünk a babérokon

Elhanyagoltuk a felvilágosító munkát, azt hittük, hogy Geszt község dolgozóit már nem tudja befolyásni alá keríteni az ellenség, meg itt már minden magától. Ha a felsőbb szervektől ellenőrizték a seron levő feladatok végrehajtását, rámutattunk a zászlókra, s büszkén kijelentettük, itt nincs osztályellenesség, ami gátolná a munkát. Geszt most is kitesz magáért... De ugyanakkor... mit, vagy vajmi keveset tettünk azért, hogy kötelezettségünket teljesítsük. Nem törődünk a felvilágosító munkával s azzal sem, hogy a versenymozgalom továbbfejlődjön. Ennek azután az lett az eredménye, hogy községünk a kukorica- és napraforgóbeadási terv teljesítésével elmaradt s utolsók között vagyunk az őszi vetés elvégzésében is.

Fájó szívvel néztük, hogy a hosszú idő óta nálunk lévő versenyzászlókat elvitték tőlünk, de akkor

megfogadtuk, hogy sohasem fogunk elbizakodni,

hanem pártunk vezetésével újabb és újabb lendülettel harcolunk a kötelezettségek teljesítéséért. A tervek teljesítéséért folyó harcra a dolgozó paraszttal mind szélesebb tömeget vonjuk be, hogy becsülettel megálljuk helyünket a békéért vívott küzdelemben.

Ugy gondoljuk, hogy a mi példánkból sok olyan községi tanácselnök és párttitkár tanul majd, akik hozzánk hasonlóan beleestek az egyik legnagyobb hibába, megpihentek a babérokon.

Kussuth Lajos, községi tanácstitkár, Geszt.

Gonda János kártevése

A lincospusztai »Szabadság« tsz.-től egy kilométerre van egy tanya. Tavaly Abrudász Mihály baromfiigondozó lakott benne. Igen rosszul végezte munkáját és ezért kiveszékelték innen. Helyébe Gonda Jánost tettük, hogy etesse a tsz. baromfiját.

Egy időben észrevettük, hogy a ba-

romfi ötösével, határokkal naponta. Pedig minden héten csak eleséget viltak a baromfiak részére. Az állatorvos kiment, fatyúkot felbontott és megállapította, hogy a baromfiak semmi bajja, csak éhen passzultak el. Ekkor jöttünk rá, hogy a baromfiigondozók saját jóságával etette fel az eleséget. Gonda János körülbelül 200 baromfi volt ott és most csak 99-et adott vissza. Most mi vagyunk a baromfiak a felelősek. Mi meg is fogadtuk, hogy jó példát mutatunk a többi tagoknak. Már meg is dícsérték bennünket.

romfi ötösével, határokkal naponta. Pedig minden héten csak eleséget viltak a baromfiak részére. Az állatorvos kiment, fatyúkot felbontott és megállapította, hogy a baromfiak semmi bajja, csak éhen passzultak el. Ekkor jöttünk rá, hogy a baromfiigondozók saját jóságával etette fel az eleséget. Gonda János körülbelül 200 baromfi volt ott és most csak 99-et adott vissza. Most mi vagyunk a baromfiak a felelősek. Mi meg is fogadtuk, hogy jó példát mutatunk a többi tagoknak. Már meg is dícsérték bennünket.

Gombkötő Margit úttörő, Csorvás, »Szabadság« tsz.

Strázsák a Déli-utcában...

A sötétség nem valami kedves dolog, hát még ha vadulatos havasesőt bord a szél az ember arcába. Kim a határszelen pedig úgy szalajgára engedte magát a hideg légáramlat, mint ha mielőbb a világ másik végébe akarna érni.

A két határőr nem sokat adott az időjárásra. Felérték koponyuk gullerját s kimért léptekkel, óvatosan haladtak a széljárta, felázott határsáv mellett. A oszillogtalan sötétség s a kutyának sem valódi figyelmeztető a határőr számára. A háborús dögkesejük bemenői éppen az üledőt, a koromsötéteget lesik, várják, hogy hazánkba átjussanak. A két határőr egymást is alig látja. De nem is erre törekedtek. Pontosabb elfoglaltságuk volt. A felszántott földet figyelték nyitott szemmel s hallgatóztak. Az utóbbi időben sokmindenfelől hallgatóztak már a határsávról. A koromsötétben per-

sze nehéz dolog nyomokat találni. Elifárad az ember szemé az erőletéstől s végül semmit sem talál. A Bálint-banda leleplezése nagyon kemény lecke volt újra az imperialistáknak. Talán egyidőre elmegy a kedvük a próbálkozástól. — Pszt — sziszegte hirtelen az egyik, mire a társa mozdulatlanúságba meredve még jobban megszorította fegyverét. — Mi az? — kérdezte alig hallható hangon. — Nyomot találtam — szólott vissza hasonlóan emez. Mind a ketten figyelték most már. Semmi kétség. Sűrű egymás utánban lábnymok a felázott talajban. Odaát jött s Kevermes felé haladt. Gyorsan jelzést adtak le. Bant a községben hirtelen olyan mozgas támadt, mintha szírána riasztotta volna fel az alvó, vagy békesen beszélgető, olvasgató, rádiót hallgató embereket. Az óraparancsnokról ér-

tesítették Nagy István elvtárs községi párttitkár, Kovács János tanácselnökök. Néhány pillanat alatt az utóán termettek a Szabadságharcos Szövetség tagjai: Csermák István, Csermák Antal, Schriff Antal és mások. A termelőszövetkezetből is sokan, köztük Zsámbok András, Magyar István, Földi Béla, a földművelőszövetkezetből James János, Rausz Gyula, Kiss István és így tovább. A több mint nyolcvan önkéntes határhoz valóssággal megállt minden utcát. A Szabadságharcos Szövetség tagjai célzó puskával, mások különböző ütőszerszámokkal fegyverezték fel magukat.

Nem is kérdezték, ki merészkedett át a határon. Tudták, aki ilyen időben, ilyen késő este átjön, az csak az imperialisták, a Tito-banda megbízottja lehet. A Déli-utcában strázsáló csapatok is erről beszélgettek, miközben élesen villanva kutatóztak tekintetük ide-oda.

— Tudja, hadnagy elvtárs — magyarázta egyikük P. János politikai titkár, aki meglátogatta és tanácsokkal látta el őket — olvastuk a jugoszláv emhorrablók bűnperét. Sietve jöttünk, amikor meghallottuk, hogy egy hitag újra átmerészkedett. Az ilyenek akarják tönkretenni a mi életünket? Az ilyenek akarják felrobbantani hidjainkat? Nahát, ez nem sikerül nekik, de nem ám! — Látja, hadnagy elvtárs, ebben az utcában eddig sohasem volt még villany, — magyarázta egy másik. — Kivásútunk sem volt, sonmink sem. Most mindenünk van. S ezeket mi nem adjuk oda senkinek. Szóljanak csak bármikor az elvtársak, mi azonban ott termünk és segítünk elfogni minden betolakodót.

A hadnagy elvtárs meglátva sietett tovább. Csak amikor minden elesendőség, akkor sajnálta, hogy nem jegyezte fel azoknak a nevét, akik a Déli-utcában olyan forró szeretettel beszéltek falujukról és olyan elszánt, mély gyűlölettel az ellenségéről. Igaz, akár valamennyiük nevét is fel-

jegyezhetne volna ezen a címen. Igen. Valamennyien példáját adták annak, hogy — olvastuk a jugoszláv emhorrablók bűnperét. Sietve jöttünk, amikor meghallottuk, hogy egy hitag újra átmerészkedett. Az ilyenek akarják tönkretenni a mi életünket? Az ilyenek akarják felrobbantani hidjainkat? Nahát, ez nem sikerül nekik, de nem ám! — Látja, hadnagy elvtárs, ebben az utcában eddig sohasem volt még villany, — magyarázta egy másik. — Kivásútunk sem volt, sonmink sem. Most mindenünk van. S ezeket mi nem adjuk oda senkinek. Szóljanak csak bármikor az elvtársak, mi azonban ott termünk és segítünk elfogni minden betolakodót.

Az, akinek lábnymok a határhozók megtalálták, a dolgozók segítségével el is fogták. B. törzsőrmester elvtárs DISZ-titkár, K. András tizedes, H. Jenő ővezető s a többiek úgy vették utána magukat sárban, vízben, mindenben át. Nagy elvtársal, a községi párttitkárral, Schriff Antallal, a két Csermákkal és a többi dolgozóval, mint a szívóbi gyűlölt ellenségre. A decemberi havas esőt permetező este újra csalódást okozott és sikertelensé-

get jelentett az imperialistáknak. De még a belső ügynökeiknek is.

Van már mit védeni a kevermesieknek. A Horthy-urak országában sokat szenvedtek elnyomásban, nincstelenségben, ezután jól és boldogan akarnak élni. Ez az akarat kölcsönöz nekik éberséget és körültekintőséget az ellenség iránt. Másnap este is lelepleztek egy ellenséget, egy Nógrád megyébe való volt hentes- és mészáros kulákot, aki feleségével és közel tízezer forinttal lopkodott a községbe. A pénz mellett hamis vásárlási igazolványok is voltak a zsebében, hízottsertésvásárlásra. Battonyán le is foglalták azt sertést. Régen úzi már a feketézést. Egy-egy úton 15.000-20.000 forintot keresett a dolgozók becsapása árán. A kevermesiek és minden becsületes dolgozó azt tartja, hogy az ilyenek egy cseppel sem elvetemültebb ellenségei dolgozó népünknek, mint a hazánkba átjönni igékvő imperialista kócsok és divarzánsok.

Amin ma már csak nevetünk

A kasban alvó kulák

Mindenki ismeri Békésen Futó Domokos Imrét. Kivétel ez alól a hátszélleki állami gazdaság vezetője, amely új munkaszerkeztésként alkalmazta a gazdaságban. Hogy a gazdaság vezetőjét és mások is megismerjék, bemutatjuk: 150 hold földjét a családjei izzadták össze

neki. „Hogyan? Hát úgy, hogy az okos Domokos tavasztól-őszig éjjel 11, fél 12-kor takarodót fűjt hat eselédjének s ő is lefeküdt. Nem az ágyba, hanem egy nagyfüles vesszőkosárba. Mikor elszunyókált és felborult vele a kas, akkor elkezdett ordítani: felkelni hű, a mindenségit, már megint elaludtunk. Szegény bérések felkeltak, ő meg lepihent a subára és aludt. A bérések a vé-

gén annyira kimerültek, hogy se étel, se ital nem izlett nekik. De Domokost ez nem izgatta, fő, hogy megszerezte neki a 150 hold földet, amiből megint két hold maradt... Minden esetre jó volna, ha nevéhez méltóan sürgősen futásnak indítanák az állami gazdaságból, ahol semmi szükség sincs az ilyen volt kosárban alvó kulákokra.

Hat ökör lehelete...

Majdán György mezőberényi kulák neve jól jár: előnével bővült. Amint mesélik, nem azért, mert sokat járt a templomba és rengeteget imádkozott, hanem azért, mert állandóan a családfüvészen törtéte az a gögös, bortól vöröslő fejű. Mikor még nősülendő ficsur volt, hosszú ideig kutatót egy olyan asszonynak való után, akinek sok földje és kevés egészsége van. Talált is egyet, aki egy óven belől el is temetett, miután az elhunyt nevére íratta 110 hold földjét. Az asszony kulák rokonai váltig vissza akarták perelni a földet, de Majdán György az ügyvédnek, törvénybíróknál kövér pulykák és hizott libák sokaságával adott nyomtatékokat jogossá örökségének. Megnyerte a pert, vagyis megint jól járt. — Tudod öcsém — büszkélkedett Pásztor Pál nevű bérése előtt: „Nincs jobb érzés, mint mikor hat ökör leheli körül az embert.” Pásztor Pálnak más volt a nézete, hiszen a hat ökör neki csak munkát adott. Ezért jobban szerette volna, ha azok inkább a kulákokat öklölik. A felszabadulás után, amikor életbe lépett a fizessenek a gazdagok törvénye, Majdán György mélyen elszontyolodva kezdte megállapítani, hogy nem jól, hanem nagyon is rosszul járt. Panaszkodott is egyszer Pásztor Pálnak, akivel az utcán találkozott: — megvolnék én öcsém, csak az adó ne volna. — O, megértem én, hiszen az adó nem vált ki magából olyan jó érzést, mint régen a hat ökör lehelete...

Aludttejre bort

Klement Mihály bérés volt és tizenegy gyermek apja. A sok éhes szájnak jó ideig Wagner József mezőberényi kuláknál volt fénytelen megkeresni a betevő falatot. Nagyon szűkös volt az, pedig este 10-11 órakor feködt és a kulák éjjel 1. fél 2 órakor már kivert szeméből az álmot. A na-

gyoblaeska gyermekeivel együtt húzta az igát, legfőbbzör zsírta'an levesen, kenyéren, vagy aludttejen. A kulák néha-néha egy-egy pohár borral igyekezett lelket verni Klement Mihály roskadozó testébe. — Mit ettél Mihály? — kérdezte tőle egy alkalommal ebéd után. — Paprikást — vágta

rá az mohón. Mikor este holtáradtan hazament, emondotta feleségének: ebéd után a gazda megkínált egy pohár borral. — Osz! megittad? — kérdezte az nagy csodálkozva. — Mag hát. Miért ne ittam volna. — Osz! jól esett? Hiszen savanyú aludttejet ettél ebédre. — Egye meg a veszőkedett fens, ha megmondám, hogy mit eszek, akkor soha életében nem kínálna meg, azt mondaná: nem eszünk arra a borra Mihály.

Zivatar a „Dübögő”-ben

Jantyk Mihály, a békesi Vándoripari Vállalat egyik dolgozója a kályha mellé helyezett egy 15 literes demizsont, amiben a hidegolt mezeosonyosodott a málnaszörp. Azután fogta magát és Békéscsabára utazott. A munkába sielő egyik dolgozó meglátta a kályha mellett álló demizsont s betette a pénztárfükkébe, nehogy gazdájának adjon. A később érkező pénztáros nagy csodálkozva kérdezte Szita Ferenc üzletrészestől: mi van ebben, ki tette ide? — Fogalmam sincs róla — mondotta az, majd egy pálcikát keresett, hogy azzal megállapítsa a demizson tartalmát. Sokáig szorgoskod-

nézgette a pálcikára ragadt folyadékot. A fejtélyes demizsont és tartalmáról nem tudott semki. — Biztosan valami mérgezett ital van benne — állapította meg a vállalat egyik dolgozója olyan hangon, mintha a spanyolviaszkot találta volna fal. — Valaki idehozta, hogy kimérjük és megmérgezzük vele a fogyasztókat — szította tovább a rumulást egy másik dolgozó. Szita Ferenc rohant a telefonhoz s már lelki szemei előtt látta, hogyan esnek össze s múlnak ki a málnát ivó emberek. — Halló! Halló-ó-ó! Rendőrség? Igen? — Olyan izgatott volt, hogy nem akart binni már saját fülszék sem. —

Kérem, szálljanak ki azonnal. Egy üveg italt találtunk itt az étteremben. Itt, a volt „Dübögő”-ben. Biztosra vettük, hogy mérgezett ital. Köszönöm... közönmű... A demizsont el is szállították. Szita Ferenc megkönnyebbülten nézett a gyümölcs ital után s nem kis büszkeséggel töltötte el saját személye és munkatársai iránt, akik éberségükkel sok múltra szomjas ember életét mentették meg. Aztán néhány óra múlva a szállító-levél és a raktári hiány semmivé foszlott benne minden nemes érzést. Nem kis önvádalt felesongelte a rendőrséget: a miénk az a demizson málna...

Az 1935. évben született férfiak és nők bejelentése

A tizenéves férfiak és nők szokásos évi bejelentését a belügyminiszter rendelete szerint, január 1. és 31. napja között kell teljesíteni. 1953. évi január hó 31. napjáig tehát az állandó lakásukba be kell jelenteni mindazon magyar állampolgár férfiakat és nőket, akik 1935. évben születtek, tekintet nélkül arra, hogy eddig külön bejelentéslapon be voltak-e jelentve. Ha az 1935. évben született személy állandó lakásától ideiglenesen távolatartózkodik és hazatérése 1953. január 31-ig nem várható, a szülője, vagy törvényes képviselője köteles gondoskodni az állandó lakásba történő bejelentés megtételéről. A bejelentéseket városokban az illetékes rendőrségtől, községekben a községi tanács végrehajtóbizottságánál, a férfiak és a nők állandó lakásának bejelentésére szolgáló 1. illetékes 2. számú bejelentéslapon kell teljesíteni. A bejelentéseket 8 és 13 óra között vasárnapokon is lehet teljesíteni.

A bejelentés pontos teljesítéséért az 1935. évben született személy és szálláscsője (szülője) is felelős és mulasztásuk büntetést von maga után. A bejelentéskor visszakapott igazolószelvény az állandó lakás bejelentését igazolja és azt a bejelentett személy köteles megőrizni és hatósági közeg felhívására bármikor felmutatni, majd a lakásból való távozásakor a kijelentéslaphoz csatolni. Békéscsaba, 1953. évi január hó 1-én. B. SZABÓ JÁNOS rendőrnagy, a megyei rendőrkapitányság vezetője.

Minden Viharsarok Népe előfizető az 1953-as évre falinaptárt kap
Kiadóhivatal

— A BÉKÉSCSABAI BELSPED rakodómunkásokat felvesz. — ORVOSI ÜGYELETES SZOLGÁLAT Békéscsabán 1953. január 1-én: Az I., II., III., IV. és VI. kerületben dr. Péterfi Gábor, Szarvasi: 5. az V. kerületben dr. Dobz Zoltán. Orósháza: 53 sz.

Rádió

Január 3., szombat
Kossuth Rádió

6.00 Falurádió. 1. Gazdakalendárium. 2. Gazdasági tanácsok január hóra. 3. Mit forgalmaztak december? végén a földművelésszervezetek. 4. Egy észak-kolhoz élete. 5. Válasz egy levélre. 11.30 Két komoly hónap derűs története. 12.30 A Magyar Rádió népi zenekara játszik. 13.00 A Rádió művészeti híradója. 13.20 Hanglemek. 14.15 Részletek Kókai: Fülemlé c. daljátékából. 14.30 Ballada a német katonáról. 14.45 Hanglemek. 15.30 Beszélő atlasz. 15.45 Állami vállalatok hírei. 15.50 Világ hangszerszólók. 16.10 Szovjet napok — szovjet emberek. 16.20 Dalok a hegyaljáról. 17.15 Maros Éva dala — Gyermekkantáta. 17.30 A Magyar Néphadsereg szimfonikus zenekarának műsora. 18.00 Falurádió. 18.30 Szív kulti színek szívesen. 20.10 Operahangverseny. 23.00 Tánccs. Péterfi Rádió 7.00 Hanglemek. 7.35 Operett- és filmzene. 8.40 Színes muzika. 9.45 Gőzgyermek műsora. 10.10 Lukács Éva énekel. 10.25 Hanglemek. 10.50 Cseh operákból. 15.00 Vidéki kórusok énekelnek. 15.25 Az örökös. Csao Su Li kínai író elbeszélése. 15.45 Népdalfeldolgozások. 16.00 Zenél Ujság. 16.35 Közgazdasági negyedóra. 16.50 Szív küldi színek szívesen. 17.10 Tanuljunk énekeszóra oroszul! 17.40 A Rádió postája. 17.55 Kócsk Veress Antal és zenekara játszik. 18.45 Mindenki operája. Erkel: Bánk bán. 19.35 Tánccs.

Társladé A Természettudományi Társulat hírei

1851. január 4-én született Déchy Mór utazó és hegymászó, a Kaukázus kutatója. Hét nagy utazást tett 1884-től 1902-ig a Kaukázusban. Selyos kockázatok és fáradságok árán bejárta a több mint másfélszer km hosszú lánc-hegységet. Nem nyugodott addig, míg meg nem mászta az űk hóval borított hegycsúcsokat. ő készítette a Kaukázus magashegység első fényképi. lveleit, melyek segítségével helyes képet adott a Kaukázus eddig ismeretlen elglexeresedéséről és szerkezetéről. Déchy Mór, akit szemlétele nehézség nem riasztott vissza, utóból volt a szó legizsabb értelmében.

Közel hatvanan hallgatták meg 23-án a gyulai KIOSZ helyiségében a „Világ, melyben élünk” című előadást. Élénk érdeklődés kísérte végig, amit a feltett kérdések is igazoltak. A kérdések a Nap energiája, az égitestek távolsága; más égitesten előforduló élet és a világűrakéta körül csoportosultak. Az előadó a kérdésekre helyes és világos magyarázatot adott.

Nagy lelkesedéssel fogadják a felvilágosító előadással kimenő előadót a körösladányi Új barátság természetvédelemben. Havi-onta mintegy két természetudományos előadást tart Végh Mihály előadónk, ki hasonló lelkesedéssel keresi fel a természetvédelemben. Legutóbbi előadásán Bólyai munkásságát ismertette.

December 19-én volt Békéscsabán az Építő Munkásy Mihály kultúrotthonában egy előadás, amely orvosi témával foglalkozott és amelyet minden építőipari dolgozóknak meg kellett volna hallgatni. A „Hogyan védekezzünk a reuma ellens című előadás igen tanulságos volt. Az építőipari dolgozóknak nagyrésze kint dolgozik a szabadban és megtörténik, ha nem vigyáz kellően magára, megbetegszik. Ebből az előadástól meg lehetett tanulni azt, hogyan lehet megelőzni a betegséget. Körülbelül negyven dolgozó hallgatta végig ezt az értékes előadást, ami igen kevés. Több gondot kellett volna fordítani a szervezésére.

A gyulai Harisnyagyárban „Könyvvel a békéért-mozgalom keretében ütemezték be egy TT előadást. A társulat megyei titkárával és a gyulai népművelési előadóval december 16-án történt megbeszélésen a vállalat vezetője plakát festését és személyes agitációt ígért. 17-én ismét ott járt Szabó Ferenc népművelési előadó, a párttitkár elvtársnó szintén határozott ígéretet adott a 194 előadás megszervezésére. Mégis mikor kiment az előadó —, aki film t is vitt, hogy szemléletesebb legyen az előadás —, sajnálatos állapotba meg, hogy az előadást befejezték megszervezni. A jövőben nagyobb gondot kell fordítani az elvtársaknak az ismeretterjesztő előadások megszervezésére.

Boldog új esztendődt kívánunk minden becsületes dolgozóknak. Kivánságunknak a szocializmus építésénél elért sikereinkkel járjuk meg súlyukat. Hogy az 1953-as esztendő még boldogabb legyen: töltsük tügg. A mi munkánk, egyesítve a világot átfogó békéért-mozgalomnak és elsősorban a Szovjetunió testvéri segítségével, az újszennedő új, hatalmas sikereinek biztosítéka.

SPORT

Labdarúgó játékezelői tanfolyam beindítása

Labdarúgósportunk emelkedő színvonalára mind több jó játékezelőt kívánunk. Ezért a békéscsabai városi TSB egy újabb labdarúgó játékezelői tanfolyam beindítását vette terbe. Azon labdarúgóspórtot szerető dolgozóknak, akik a játékezelésre hajlamosak éreznek, jelentkezzenek erre a tanfolyamra.

Jelentkezési határidő: 1953. január 12. Békéscsaba, Városi Tanács, I. emelet, 37. Az első óra január 12-én este 6 óra-ig lesz a Városi Tanács 37 sz. szobájában.

Ping-pong

Vasárnap délelőt 9 órakor kerül megrendezésre Békéscsabán, a Vigadó nagytermében a Terek bajnoksága. A bajnokságon a következő játékosok indulnak: Lukács, Szunomár, Berzók, Leskó, Hugyecz, Hricsovinyi, Beke, Kovács, Málcsik, Valentinyi.

A bajnokságon igen nagy küzdelem fog folyni az első helyért, amely több mint valószínű, hogy Lukács, Szunomár és Berzók között fog eldőlni. A versenyen elindul még három fiatal tehetség: Hugyecz, Leskó és Kovács, akik szintén beleszólhatnak a bajnokságba.

Viharsarok Népe

az MDP Békéscsabeei Pártbtlótságnak lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: Nagy Antal. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Békéscsaba, Szálán-ut 7. I. emelet. Telefon: szerk.: 22-85, kiadóhiv.: 21-76. Békési Nyomda, Békéscsaba. Felelős nyomdavezető: Botyánszky Pál.

A Keselyűhalmi Állami Gazdaság, Mezőgazd., képzéssel rendelkező törzslátányésztől, állattenyésztől, csikó-telepvezető, négy farmadmi-nisztrá orl keres 1953. január 1-re. Illetmény: pénzbeli és természetbeni, kollektív szerinti. Személyes megjelenés célra vezet. Telefon: Mezőcsát 25

MOZI

SZABADSÁG FILMSZÍNHÁZ. Békéscsaba. Január 1—7-ig: „Acélkőzök” BRIGAD FILMSZÍNHÁZ. Békéscsaba. Január 1—7-ig: „Szerelmi bájital” TERVER FILMSZÍNHÁZ. Békéscsaba. December 31—január 2-ig: „Karrér Párizsban.” PETOFI FILMSZÍNHÁZ. Gyula. Január 1-7-ig: „Igy győztünk az olimpián” PARTIZAN FILMSZÍNHÁZ. Orosháza. Január 1—7-ig: „Császár pekkje.” BEKE FILMSZÍNHÁZ. Orosháza. Január 3-ig: „Istenek tanácsa.”

Apróhirdetések

A Békéscsabeei Tatarozó és Építő Vállalat segédmunkásokat vesz fel Békéscsaba területére. Jelentkezni lehet minden nap a Békéscsabeei Tatarozó és Építő Vállalat, Kétegyházi-ut 192/2 sz. alatt Békéscsabán. Egy mély gyermekkosci jóállapotban eladó, B-csaba, IV., Nagy Balogh J-u. 12. Egy azonnal beköltözhető ház eladó, Békéscsaba, Nagyatádi-u. 12. Eladó Békéscsabán, Partizán-utca 13 számú ház hely, faanyaggal, cséplővel. Érdeklődni: Partizán-u. 19. Az Áramszolgáltató Vállalat hálózati munkátá női munkásokat vesz fel. Jelentkezni lehet Gyulán, Alpar-u. 33 sz. alatt. Áramszünet Orosházán. Ertesítjük a fogyasztó közönséget, hogy 1953. január 4-én, vasárnap reggel 8 óratól délután 14 óráig halaszthatatlan munkák miatt áramszünetet tartunk. DAV Üzemvezetőség.

Ezen a héten sem volt 12 találat!

Miért ne ép Önnek sikerülne az 1953. évi első fogadási héten? Az 52. fogadási hét eredménye: 11 találat = 1350.— Ft 10 találat = 110.— Ft 9 találat = 22.50 Ft

A Népközt

A Népköztársaság E... esa a mezőgazdasági t... ami begyűjtésének sz...

1. §. 1. Népgazdaság gazdasági termény, éltai termék (a tovább zőgazdasági termékek tét állami begyűjtés sőtítani. Az állami módjai: a) állami gazdaság b) terület utáni b lezettség. c) szerződéses ter d) cséplőgépkere se resmény beadása. e) állami mezőgazdó somások természetbe nye. f) sertésvágás ut zsrbeadás. g) a szabadforgaló uó állami felvásárlás 2. Az állami gazda sít, valamint a terü adási kötelezettséggel vényerejű rendelet 3. A szerződéses nő tét, állattenyésztést külön rendelkezése zük. A szerződés áll terményeket és állat utáni beadási köte jelen törvényerejű meghatározott esete szemítani. 4. A cséplőgépek vábba a malmok, da tolók vámkeresmény beartói kötelesek tolt térítés ellenéb begyűjtés céljára át 5. A gépállomáso zett talajmunkák u termelőségvetkeze pusú termelőségvetl tok — függetlenül gépállomás hány ho lajmunkát — mind szelbe... kötelesek f az ellenérték el ne szes szántóterületül tolt kat holdanként grammot; ha a lény zett talajmunkák e nél több, az ellené össze: szántóterüle va — kat holdanl kifőgrammon felül választásuk szerint vagy pénzben fizett lomások természet nyüket a megállap lenében az állami b ra kötelesek átadni 6. A sertésvágáso lező zsrbeadás a köző külön rendelk kell teljesíteni. 2. §. Az állami gaz mi erődgazdaságok tangazdaságok, tová tek, intézmények és latok gazdasági k